AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (első tanács)

2007. november 20. *

A T-149/06. sz. ügyben,

a **Castellani SpA** (székhelye: Campagna Gello [Olaszország], képviselik: A. Di Maso és M. Di Maso ügyvédek)

felperesnek

a **Belső Piaci Harmonizációs Hivatal** (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) (képviseli: J. García Murillo, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen,

* Az eljárás nyelve: angol.

a másik fél az OHIM fellebbezési tanácsa előtti eljárásban, beavatkozó az Elsőfokú Bíróság előtti eljárásban:

a **Markant Handels und Service GmbH** (székhelye: Offenburg [Németország]),

az OHIM első fellebbezési tanácsa által a Markant Handels und Service GmbH és a Castellani SpA közötti felszólalási eljárásra vonatkozó, 2006. február 22-én hozott határozattal (R 449/2005-1. sz. ügy) szemben benyújtott keresete tárgyában,

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK
ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁGA (első tanács),

tagjai: J. D. Cooke elnök, I. Labucka és M. Prek bírák,

hivatalvezető: C. Kristensen tanácsos,

tekintettel az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2006. május 17-én benyújtott keresetlevélre,

tekintettel az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2006. szeptember 13-án benyújtott válaszbeadványra,

a 2007. február 6-i tárgyalást követően,

meghozta a következő

Ítéletet

A jogvita előzményei

1 2001. szeptember 25-én a Castellani SpA a közösségi védjegyről szóló, 1993. december 20-i 40/94/EK módosított tanácsi rendelet (HL 1994. L 11., 1. o., magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 146. o.) alapján közösségi védjegybejelentést tett be a Belső Piaci Harmonizációs Hivatalnál (védjegyek és formatervezési minták) (a továbbiakban: OHIM).

2 A lajstromoztatni kívánt védjegy az alábbi ábrás megjelölés volt:

CASTELLANI

3 A bejelentést a védjegyekkel ellátható termékek és szolgáltatások nemzetközi osztályozására vonatkozó, felülvizsgált és módosított, 1957. június 15-i Nizzai Megállapodás szerinti 33. osztályba tartozó áruk vonatkozásában tették, az alábbi leírással: „alkoholtartalmú italok (a sörök kivételével)". A felszólalási eljárás során a felperes kérelmét az „alkoholtartalmú italok, a sörök, likőrök, habzóborok és pezsgők kivételével" árukra korlátozta.

4 A bejelentést a *Közösségi Védjegyértesítő* 2002. június 10-i, 45/2002 számában tették közzé.

5 2002. szeptember 4-én a Market Handels und Service GmbH a 40/94 rendelet 42. cikke alapján felszólalást nyújtott be a bejelentett védjegy lajstromozásával szemben. A felszólalást a következő korábbi védjegyekre alapították:

– az 1989. október 17-én 1148027. számon lajstromozott CASTELLUM német védjegy a 33. osztályba tartozó „borok, a habzóborok kivételével" vonatkozásában;

– az 1997. augusztus 20-án 39720803.0. számon lajstromozott CASTELLUCA német védjegy a 33. osztályba tartozó „borok" vonatkozásában.

6 A felszólalás érintette a korábbi védjegyek árujegyzékeiben szereplő valamennyi árut, és a bejelentett védjegy árujegyzékében szereplő valamennyi áru ellen irányult.

Felszólalásának alátámasztására a felszólaló arra hivatkozott, hogy a korábbi védjegyek és a bejelentett védjegy közötti hasonlóság és a szóban forgó áruk azonossága miatt a vásárlóközönség számára fennáll az összetévesztés veszélye a 40/94 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében.

7 A felperes kérte a felszólalót, hogy igazolja a CASTELLUM korábbi védjegy használatát. A felszólaló 2003. július 31-én eleget tett a kérelemnek.

8 2005. március 10-én az OHIM felszólalási osztálya teljes egészében elutasította a felszólalást. Határozatában nem értékelte a felszólaló által a használat igazolására előterjesztett bizonyítékot, és csak összehasonlította a bejelentett védjegyet a felszólalás alapjául szolgáló két korábbi védjeggyel. Úgy vélte, hogy a bejelentett védjegy és a korábbi védjegyek vizuális és hangzásbeli szempontból különböznek, és mivel fogalmi szempontból németül egyik megjelölésnek sincsen jelentése, ezért az érintett vásárlóközönség semmilyen fogalmi hasonlóságot nem érzékel az ütköző védjegyek között.

9 2005. április 20-án a felszólaló a 40/94 rendelet 57–59. cikke alapján fellebbezéssel élt a felszólalási osztály határozatával szemben.

10 2006. február 22-i határozatával (a továbbiakban: megtámadott határozat) az OHIM első fellebbezési tanácsa hatályon kívül helyezte a felszólalási osztály határozatát, és elutasította a védjegybejelentést. A fellebbezési tanács lényegében úgy ítélte meg, hogy különösen a védjegyek közötti vizuális és fogalmi hasonlóságra, valamint a szóban forgó áruk azonosságára tekintettel fennáll az összetévesztés veszélye a bejelentett védjegy és a CASTELLUCA korábbi védjegy között.

A felek kérelmei

11 A felperes azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

– helyezze hatályon kívül a megtámadott határozatot;

– az OHIM-ot kötelezze a költségek viselésére.

12 Az OHIM azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

– utasítsa el a keresetet teljes egészében;

– a felperest kötelezze a költségek viselésére.

A jogkérdésről

13 Keresete alátámasztására a felperes egyetlen, a 40/94 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja megsértésére vonatkozó jogalapra hivatkozik.

A felek érvei

14 A felperes elöljáróban előadja, hogy a fellebbezési tanács jogosan hasonlította össze csak a CASTELLUCA korábbi védjegyet és a bejelentett védjegyet, mivel a felszólaló nem igazolta megfelelően a CASTELLUM korábbi védjegynek a megelőző öt évben történt használatát a 40/94 rendelet 43. cikkének (2) és (3) bekezdése értelmében.

15 A szóban forgó áruk összehasonlítását illetően a felperes elismerte, hogy az ütköző védjegyek árujegyzékében foglalt áruk azonosak, ugyanis borról van szó.

16 Ami viszont a CASTELLANI és a CASTELLUCA ütköző megjelölések összehasonlítását illeti, a felperes szerint ezek nem hasonlítanak olyan mértékben, hogy emiatt a szokásosan tájékozottnak feltételezett fogyasztók – különösen a német fogyasztók – összetévesztenék őket.

17 Vizuális szempontból a felperes szerint a bejelentett védjegy elemei különböznek a CASTELLUCA korábbi védjegy elemeitől. Először is hangsúlyozza, hogy a bejelentett védjegyben az „a", „n" és „i" betűk, és a korábbi védjegyben az „u", „c" és „a" betűk szerepelnek, másodszor pedig azt, hogy a korábbi védjegytől eltérően a bejelentett védjegy ábrás védjegy, amely a két vízszintes vonallal aláhúzott „castellani" szóból áll, a két vonal között bástyákkal díszített koronával, fölötte pedig egy pajzzsal, amelyen egy vár és két torony, ezek fölött egy korona, két pálmaág és középen latin kereszt látható. A felperes úgy véli, hogy ez az ábrás elem nagymértékben alkalmas a megkülönböztetésre, ellentétben az ütköző védjegyek első tagjával, amely nem rendelkezik megkülönböztető képességgel a jelölt áruk vonatkozásában.

18 A hangzást illetően a felperes előadja, hogy a két védjegy kiejtése minden európai nyelven különbözik egymástól, különösen németül. Megjegyzi, hogy bár a védjegyek előtagjai hasonlóak, és ugyanúgy kell kiejteni őket, a szó végét másképp ejtik. Hozzáfűzi, hogy a CASTELLUCA korábbi védjegy fantáziaszó, amelynek helyes ejtése [kásztelluká], a bejelentett védjegy viszont olasz szó, amelyet [kásztelláni]-nak kell ejteni.

19 Fogalmi szempontból a felperes azt adja elő, hogy a két védjegy nem német szó, bár a „castel" előtag a latin „castellum" szó előtagja, amely várat jelent, és németül az azonos hangzású „Kastell" szónak felel meg.

20 E tekintetben kiemeli, hogy a két szónak eltér a jelentése, mivel a CASTELLUCA korábbi védjegy „Luca várára" vagy „Lucas várára" utal, míg a bejelentett védjegy „castellani" eleme olasz szó (a „castellano" szó többes számáról vagy birtokos esetéről van szó), amely várurat jelent (németül: Kastellan).

21 A tárgyaláson a felperes megerősítette, hogy a Castellani szó családnév és egyben a birtok neve. Előadta, hogy a Castellani család gyakorlatilag egy évszázada termel és exportál bort küldföldre, különösen Németországba.

22 A felperes vitatja a fellebbezési tanács azon megállapítását, miszerint a fogyasztók figyelme elsősorban a védjegyek előtagjára irányul, és hogy a „vár" szó használata igen gyakori a borágazatban. Előadja, hogy az érintett területen számos lajstromozott védjegyben szerepel a „castel", „castle", „Kastel" vagy „château" előtag, és a fogyasztók az ehhez a megkülönböztető képességgel nem rendelkező előtaghoz társuló utótag alapján azonosítják a borokat. Szerinte ebből az következik, hogy a szóban forgó megjelölések utótagjait kell fogyasztók figyelmét felhívó megkülönböztető és domináns elemeknek tekinteni (az Elsőfokú Bíróság T-202/04. sz., Madaus kontra OHIM

– Optima Healthcare (ECHINAID) ügyben 2006. április 5-én hozott ítéletének [EBHT 2006., II-1115. o.] 55. pontja).

23 Az összetéveszthetőség megítélésével kapcsolatban a felperes előadja, hogy nem áll fenn annak veszélye, hogy a közönség azt hiheti, a szóban forgó áruk vagy szolgáltatások ugyanattól a vállalkozástól, vagy gazdaságilag egymással kapcsolatban álló vállalkozásoktól származnak (az Elsőfokú Bíróság T-31/03. sz., Grupo Sada kontra OHIM – Sadia (GRUPO SADA) ügyben 2005. május 11-én hozott ítéletének [EBHT 2005., II-1667. o.] 42. pontja és a T-126/03. sz., Reckitt Benckiser (España) kontra OHIM – Aladin (ALADIN) ügyben 2005. július 14-én hozott ítéletének [EBHT 2005., II-2861. o.] 78. pontja).

24 A felperes úgy ítéli meg, hogy mivel a „castel" előtag alapján nem lehet felismerni az egyes vállalkozásoktól származó árukat, a szokásosan tájékozott és kellően figyelmes átlagfogyasztó nem tudja ezen előtag segítségével megkülönböztetni egymástól az ütköző védjegyeket. A felperes szerint az átlagos fogyasztó tisztában van azzal, hogy két olyan bor, amelynek védjegye a „castel" szóval kezdődik, nem feltétlenül származik ugyanattól a vállalkozástól vagy gazdaságilag egymással kapcsolatban álló vállalkozásoktól, és figyelmet kell szentelnie a vállalkozás nevének, a szőlő fajtájának, a bor származásának stb. A felperes szerint a jelen ügyben az átlagfogyasztó szóban forgó két különböző védjeggyel szembesülve nem téved a bor eredetét illetően, és így a bejelentett védjegy nem alkalmas arra, hogy összezavarja a német fogyasztókat.

25 Végül a felperes előadja, hogy a CASTELLUCA korábbi védjegy nem érvényes, és arra hivatkozik, hogy a CASTELLANI védjegyet 1978 óta használja Németországban ugyanolyan árukra, mint amelyekre a korábbi védjegy is vonatkozik, ahogyan ezt igazolja is, és így ez a használat megelőzi a korábbi védjegy lajstromozását.

26 Az OHIM elöljáróban vitatja a felperes azon állítását, miszerint a fellebbezési tanács nem hasonlította össze a CASTELLUCA korábbi védjegyet és a bejelentett védjegyet, mivel nem szolgáltattak elegendő bizonyítékot a CASTELLUM korábbi védjegy használatára vonatkozóan. Azt megerősíti, hogy a fellebbezési tanács nem értékelte ezt a bizonyítékot, mivel helyt adott a felszólalónak a CASTELLUCA korábbi védjegyre vonatkozó igényeinek, amelyre az a felszólalást alapította. Az OHIM e tekintetben emlékeztet arra, hogy ha csak az egyik korábbi védjegy vonatkozásában állapítják meg az összetéveszthetőséget, ez elegendő ahhoz, hogy egészében elutasítsák a közösségi védjegybejelentést, és ilyen esetben ezért el lehet tekinteni a felszólalás alapjául szolgáló minden egyes korábbi védjegy értékelésétől (az Elsőfokú Bíróság T-183/02. és T-184/02. sz., El Corte Inglés kontra OHIM – González Cabello és Iberia Líneas Aéreas de España (MUNDICOR) egyesített ügyekben 2004. március 17-én hozott ítéletének [EBHT 2004., II-965. o.] 70–72. pontja, a T-342/02. sz., Metro-Goldwyn-Mayer Lion kontra OHIM – Moser Grupo Media (Moser Grupo Media) ügyben 2004. szeptember 16-án hozott ítéletének [EBHT 2004., II-3191. o.] 48. pontja).

27 A szóban forgó árukkal kapcsolatban az OHIM előadja, hogy nem vitás az, hogy az ütköző védjegyek által megjelölt áruk azonosak.

28 A szóban forgó megjelölések összehasonlításával kapcsolatban az OHIM arra hivatkozik, hogy vizuális szempontból – mint arra a fellebbezési tanács is rámutatott – a bejelentett védjegy ábrás elemeit egyszerű várábrázolásnak lehet érzékelni, és ezek az elemek csupán csekély megkülönböztető képességgel rendelkeznek. Az OHIM szerint a bejelentett védjegy domináns eleme a „castellani" szó. E tekintetben úgy véli, hogy a szó- és ábrás elemek kombinációjából álló összetett védjegyek esetében a vásárlóközönség általában a szóelemnek tulajdonít nagyobb jelentőséget, és nem jegyzi meg pontosan a védjegy képét.

29 Az OHIM először is megjegyzi, hogy a dekoratív funkciót betöltő ábrás elemeknek a szóelemekkel együtt történő használata általánosnak mondható az üzleti életben, másodszor a fogyasztók nem szokták figyelmen kívül hagyni a szóelemeket, harmadszor pedig nem azonosítják be az ilyen dekoratív elemek alapján az áruk

kereskedelmi eredetét. Következésképpen a bejelentett védjegyben elfoglalt helyénél fogva a „castellani” elemnek döntő fontossága van az OHIM szerint abban, hogy az érintett vásárlóközönség a megjelölést azonosítani tudja és emlékezetébe vésse (az Elsőfokú Bíróság T-312/03. sz., Wassen International kontra OHIM Gesundkost (SELENIUM-ACE) ügyben 2005. július 14-én hozott ítéletének [EBHT 2005., II-2897. o.] 39–41. pontja).

30 Következésképpen, bár az ütköző védjegyek különböző jellegűek, az OHIM egyrészt arra hivatkozva, hogy a bejelentett védjegyben a „castellani” szóelem a domináns, másrészt hogy az ütköző védjegyek „castelluca” és „castellani” domináns elemében sok betű egyezik, és azonos hosszúságúak is, azt állítja, hogy a megtámadott határozat jogosan állapítja meg, hogy ezek a védjegyek vizuális szempontból hasonlóak.

31 A hangzásukat illetően az OHIM megjegyzi, hogy az ütköző védjegyeket az adott területen négy szótaggal ejtik, így: „cas-te-llu-ca” és „cas-te-lla-ni”. Azt állítja, hogy a fellebbezési tanács jogosan vélte úgy a megtámadott határozatban, hogy a védjegyek eltérő végződése még nem elegendő annak kizárásához, hogy azok hasonló hangzásúak lennének, mivel kezdő szótagjaik megegyeznek, és harmadik szótagjukat egyértelműen meghatározza az „ll” mássalhangzó.

32 Az OHIM előadja, hogy a felperes tévesen értékelte az ütköző védjegyeket, mivel mesterségesen szétbontja, és nem összességükben vizsgálja a védjegyeket (úgy, ahogyan az érintett vásárlóközönség észleli őket), mint ezt az ítélkezési gyakorlat megköveteli. Az OHIM szerint, ha összességükben vizsgáljuk a védjegyeket, akkor az ütköző megjelölések bizonyos fokú hangzásbeli hasonlóságot is mutatnak.

33 Fogalmi szempontból az OHIM előadja, hogy a fellebbezési tanács azt állapította meg, hogy az érintett fogyasztó a CASTELLANI és a CASTELLUCA megjelölést a német „Kastell" (vár) szóval kapcsolja össze, és emiatt a védjegyek hasonlóak.

34 Válaszul a felperes azon állítására, miszerint ugyanannak a fogalomnak a jelenléte még nem eredményez fogalmi hasonlóságot az ütköző megjelölések között az adott területen, az OHIM előadja, hogy a német védjegylajstromban kevés olyan védjegy szerepel, amely a „castell" előtagból és különböző utótagokból áll; vannak ugyan különböző olyan védjegyek, amelyek a „castello" szóból és utána egy vagy több más szóból állnak, de kevés olyan van, amely a „castell" előtagból és egy rövid végződésből tevődik össze, mint a szóban forgó védjegyek.

35 E tekintetben az OHIM kiemeli, hogy – amint arra a fellebbezési tanács is rámutatott a megtámadott határozatban – bár az ütköző védjegyek egyik szóelemének sincs német jelentése, a német átlagfogyasztó a két védjegy elejében felfedezheti a vár fogalmát, mivel ez a szó hasonlít a német „Kastell" szóhoz. Ennélfogva úgy véli, hogy nem zárható ki a fogalmi hasonlóság.

36 Az összetéveszthetőséggel kapcsolatban az OHIM emlékeztet a Bíróság és az Elsőfokú Bíróság adott területen kialakított ítélkezési gyakorlatára, és különösen azokra a tényezőkre, amelyeket az összetéveszthetőség átfogó értékelésekor figyelembe kell venni: a korábbi védjegy megkülönböztető képességét, a védjegyek és az áruk hasonlóságának mértékét, a szóban forgó áruk jellegét és az érintett vásárlóközönség figyelmének mértékét.

37 Azzal kapcsolatban, hogy mennyire megkülönböztető jellegű a „castell" elem az adott területen, az OHIM emlékeztet arra, hogy bár az összetéveszthetőség értékelése során a korábbi védjegy megkülönböztető képességét figyelembe kell venni,

ez csupán egyetlen elem az értékeléshez tekintetbe vett tényezők között. Így valamely csekély megkülönböztető képességgel rendelkező vagy – mint a jelen esetben – csekély megkülönböztető képességgel rendelkező elemből („castell") álló korábbi védjegy esetén is fennállhat az összetévesztés veszélye az érintett megjelölések és a jelölt áruk vagy szolgáltatások következtében (az Elsőfokú Bíróság T-112/03. sz., L'Oréal kontra OHIM – Revlon (FLEXI AIR) ügyben 2005. március 16-án hozott ítéletének [EBHT 2005., II-949. o.] 61. pontja és a T-29/04. sz., Castellblanch kontra OHIM – Champagne Roederer (CRISTAL CASTELLBLANCH) ügyben 2005. december 8-án hozott ítéletének [EBHT 2005., II-5309. o.] 69. pontja).

38 A védjegyek közötti hasonlóság mértékét illetően az OHIM emlékeztet arra, hogy az ütköző védjegyek vizuális szempontból hasonlóak, hangzás tekintetében pedig részben hasonlóak, és nem zárható ki, hogy a német átlagfogyasztó fogalmilag összekapcsolja őket. Az áruk közötti hasonlóság mértékét illetően az OHIM emlékeztet arra, hogy a szóban forgó árukat azonosnak kell tekinteni.

39 A szóban forgó árukkal kapcsolatban az OHIM emlékeztet arra, hogy az áruk célközönsége borok és más alkoholtartalmú italok átlagos német fogyasztóiból áll. Azzal kapcsolatban, hogy mekkora figyelmet tanúsít az érintett vásárlóközönség ezen áruk vásárlásakor, az OHIM úgy véli, hogy általánosságban nem lehet azt állítani, hogy az átlagos németországi borfogyasztó nagy figyelmet tanúsítana az áruk megvásárlása során, mivel a szóban forgó árukra mind minőségüket, mind árukat illetően nagy italkínálat jellemző, és az érintett vásárlóközönség nem rendelkezik feltétlenül szakértelemmel és nem is különösen figyelmes. Következésképpen úgy ítéli meg, hogy Németországban fennáll az összetévesztés veszélye, mivel a vásárlóközönség azt hiheti, hogy a szóban forgó áruk ugyanattól a vállalkozástól vagy adott esetben gazdaságilag egymással kapcsolatban álló vállalkozásoktól származnak.

40 Az OHIM szerint mindezekből az következik, hogy a fellebbezési tanács jogosan állapította meg, hogy fennáll az összetévesztés veszélye a 40/94 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében, és ezért a felperes által előterjesztett jogalapot el kell utasítani.

Az Elsőfokú Bíróság álláspontja

41 A 40/94 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében a korábbi védjegy jogosultjának felszólalása alapján a megjelölés nem részesülhet védjegyoltalomban, ha azt azon a területen, ahol a korábbi védjegy oltalom alatt áll, a fogyasztók összetéveszthetik a korábbi védjeggyel való azonossága vagy hasonlósága, valamint az érintett áruk, illetve szolgáltatások azonossága vagy hasonlósága miatt. A 40/94 rendelet 8. cikke (2) bekezdése a) pontjának ii) alpontja alapján korábbi védjegynek minősül felsorolt minden olyan, valamely tagállamban lajstromozott védjegy, amelynek bejelentési napja korábbi, mint a közösségi védjegybejelentés bejelentési napja.

42 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint összetéveszthetőséget okozhat az, ha a közönség azt hiheti, hogy a szóban forgó áruk vagy szolgáltatások ugyanattól a vállalkozástól vagy adott esetben gazdaságilag egymással kapcsolatban álló vállalkozásoktól származnak (az Elsőfokú Bíróság T-104/01. sz., Oberhauser kontra OHIM – Petit Liberto ügyben 2002. október 23-án hozott ítéletének [EBHT 2002., II-4359. o.] 25. pontját; lásd továbbá értelemszerűen a Bíróság C-39/97. sz. Canon-ügyben 1998. szeptember 29-én hozott ítéletének [EBHT 1998., I-5507. o.] 29. pontját és a C-342/97. sz., Lloyd Schuhfabrik Meyer ügyben 1999. június 22-én hozott ítéletének [EBHT 1999., I-3819.] 17. pontját.)

43 Ugyanezen ítélkezési gyakorlat szerint az összetéveszthetőséget átfogóan kell értékelni az alapján, hogy az érintett vásárlóközönség milyen képet alkot a megjelölésről és a szóban forgó árukról vagy szolgáltatásokról, és figyelembe kell venni valamennyi, a jelen ügyre jellemző tényezőt, különösen a megjelölések és a megjelölt áruk vagy szolgáltatások hasonlósága közötti kölcsönös függőséget (lásd az Elsőfokú Bíróság T-162/01. sz., Laboratorios RTB kontra OHIM – Giorgio Beverly Hills (GIORGIO BEVERLY HILLS) ügyben 2003. július 9-én hozott ítéletének [EBHT 2003., II-2821. o.] 31–33. pontját, valamint a hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

44 Azt is meg kell jegyezni, hogy az összetéveszthetőség átfogó értékelésénél meghatározó szerepet játszik az, hogy a védjegyet hogyan érzékeli a szóban forgó áruk vagy szolgáltatások átlagos fogyasztója. Az átlagfogyasztó rendszerint egészében érzékeli a védjegyet, és nem vizsgálja egyenként annak részleteit (az Elsőfokú Bíróság fenti 42. pontban hivatkozott Fifties-ítéletének 28. pontja és a T-355/02. sz., Mülhens kontra OHIM – Zirh International [ZIRH] ügyben 2004. március 3-án hozott ítéletének [EBHT 2004., II-791. o.] 41. pontja; lásd értelemszerűen a Bíróság C-251/95. sz., SABEL-ügyben 1997. november 11-én hozott ítéletének [EBHT 1997., I-6191. o.] 23. pontját és a fenti 42. pontban hivatkozott Lloyd Schuhfabrik Meyer-ítélet 25. pontját). Ezen átfogó értékelés során az érintett áruk fogyasztóiról általában feltételezni kell, hogy szokásosan tájékozott, ésszerűen figyelmes és körültekintő, átlagos fogyasztók. Egyébiránt figyelembe kell venni, hogy az átlagos fogyasztónak ritkán adódik arra lehetősége, hogy a különböző védjegyeket közvetlenül összehasonlítsa, így kénytelen az azokról alkotott tökéletlen emlékképre hagyatkozni. Tekintettel kell lenni arra is, hogy az átlagos fogyasztó figyelme változó lehet a kérdéses áruk vagy szolgáltatások kategóriájától függően (lásd értelemszerűen a fenti 42. pontban hivatkozott Lloyd Schuhfabrik Meyer-ítélet 26. pontját és a fenti 42. pontban hivatkozott Fifties-ítélet 28. pontját).

45 A jelen esetben emlékeztetni kell arra, hogy a felszólaló arra való hivatkozással tett felszólalást a bejelentett védjegy lajstromozásával szemben, hogy a 40/94 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében fennáll az összetévesztés veszélye a Nizzai Megállapodás szerinti 33. osztályba tartozó árukat jelölő CASTELLUM és CASTELLUCA korábbi német szóvédjegyekkel.

46 A megtámadott határozatban a fellebbezési tanács azt állapította meg, hogy miután a védjegybejelentést azzal az indokkal utasították el, hogy fennáll az összetévesztés veszélye a bejelentett védjegy és a CASTELLUCA korábbi védjegy között, nem szükséges megvizsgálni a CASTELLUM korábbi védjegy használatára vonatkozó igazolást (a megtámadott határozat 15. és 23. pontja).

47 Ennélfogva a felperes által előterjesztett hatályon kívül helyezési jogalap vizsgálata során a bejelentett védjegy és a CASTELLUCA korábbi védjegy közötti összetéveszthetőséget kell megítélni.

48 Mivel a szóban forgó áruk gyakori fogyasztási cikkek, és a korábbi védjegyeket Németországban jegyezték be, az érintett vásárlóközönséget, amelynek vonatkozásában az összetéveszthetőséget értékelni kell, a németországi átlagos fogyasztók alkotják.

49 Egyébiránt bizonyos, hogy az ütköző védjegyek által érintett áruk azonosak. A fenti megállapításokra tekintettel ezért csak az ütköző megjelöléseket kell összehasonlítani.

50 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy két védjegy akkor hasonló, ha az érintett vásárlóközönség nézőpontjából legalább részleges azonosság áll fenn egy vagy több releváns aspektus vonatkozásában (az Elsőfokú Bíróság T-6/01. sz., Matratzen Concord kontra OHIM – Hukla Germany (MATRATZEN) ügyben 2002. október 23-án hozott ítéletének [EBHT 2002., II-4335. o.] 30. pontja és a T-317/03. sz., Volkswagen kontra OHIM – Nacional Motor (Variant) ügyben 2006. január 26-án hozott ítéletének [az EBHT-ban nem tették közzé – EBHT 2006., II-12.* o.] 46. pontja).

51 Az ütköző megjelölések vizuális, hangzásbeli és fogalmi hasonlóságát illetően az összetéveszthetőséget azonban a védjegyek által keltett együttes benyomást alapul véve, átfogóan kell értékelni, figyelembe véve különösen megkülönböztető és domináns jegyeiket (lásd az Elsőfokú Bíróság T-292/01. sz., Phillips-Van Heusen kontra OHIM – Pash Textilvertrieb und Einzelhandel (BASS) ügyben 2003. október 14-én hozott ítéletének [EBHT 2003., II-4335. o.] 47. pontját és a hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

52 A jelen ügyben a vizuális összehasonlítást illetően meg kell jegyezni, hogy a bejelentett védjegy összetett védjegy, amely egy szóelemből („castellani") és egy ábrás elemből áll, amelyet két vízszintes vonal és középen bástyákkal díszített korona alkot, valamint egy pajzs, amelyen egy vár és két torony látható, fölötte pedig egy korona, két pálmaág és középen egy latin kereszt helyezkedik el.

53 Azzal kapcsolatban, hogy az ábrás elem mennyire játszik jelentős szerepet a megkülönböztetésben, meg kell állapítani, hogy az ábrás elem nem minősül a bejelentett védjegy által keltett összbenyomás domináns elemének. A jelen ügyben azt kell megállapítani, hogy – ahogyan azt a fellebbezési tanács a megtámadott határozat 19. pontjában kimondta – a védjegy ábrás elemei egy vár ábrázolásaként észlelhetők, és ezek az elemek csupán csekély megkülönböztető képességgel rendelkeznek. Valójában az olyan termékeknél, mint a bor, egy vár ábrázolása nem képez olyan elemet, amely alapján az érintett vásárlóközönség észlelésénél ezen ábrás elem határozná meg azt a benyomást, amelyet később a bejelentett védjegyről majd emlékezetében megőriz. Ezzel szemben viszont a fogyasztók ahhoz szoktak hozzá, hogy a borokat az azok azonosítására szolgáló szóbeli alkotóelemek alapján nevezik meg, illetve ismerik fel, amennyiben ezen alkotóelem a szőlőtermelőt, vagy azt a birtokot jelöli, ahol a bort előállítják (az Elsőfokú Bíróság T-40/03. sz., Murúa Entrena kontra OHIM – Bodegas Murúa (Julián Murúa Entrena) ügyben 2005. július 13-án hozott ítéletének [EBHT 2005., II-2831. o.] 56. pontja). Következésképen a bejelentett védjegy domináns eleme a szóelem, vagyis a „castellani" szó.

54 A fellebbezési tanács a megtámadott határozat ugyanezen pontjában azt is megállapította, hogy a megjelölések (vizuálisan általa feltűnőbbnek tartott) első fele megegyezik. A „castellani" és a „castelluca" szóelemek pedig bizonyos mértékben vizuálisan hasonlóak, mivel egyforma hosszúak, és első hét betűjük, illetve azok sorrendje is azonos („c-a-s-t-e-l-l"). Noha a fogyasztó figyelmét gyakorta a szavak első fele kelti fel (a MUNDICOR-ítélet [hivatkozás a 26. pontban] 81. pontja), a felperes helyesen jegyzi meg, hogy a „vár" szót igen gyakran használják ezen árucsoport vonatkozásában. Olyan sokféle név és áru kerül a fogyasztó elé, amely a „castello", „castel",

„château”, „Schloss” vagy „castle” szavakhoz kapcsolódó területnevet tartalmaz, hogy a fogyasztóknak figyelmesen meg kell vizsgálniuk a kapcsolódó utótagot ahhoz, hogy megfelelően beazonosítsák azt a bort, amelynek a neve e szavak valamelyikével kezdődik. A jelen ügyben az ütköző megjelölések utolsó betűi – azaz a bejelentett védjegyben az „a”, „n” és „i” betű, illetve a korábbi védjegyben az „u”, „c” és „a” betű – eltérnek.

55 Következésképpen a megjelölések átfogó vizuális értékelésekor a „castellani” és a „castelluca” szóelem között megállapított különbség elegendő annak kizárásához, hogy az ütköző megjelölések hasonlóak.

56 Ami a hangzásbeli összehasonlítást illeti – ellentétben a fellebbezési tanács azon megállapításával, amely a megtámadott határozat 20. pontjában szerepel –, a megjelölések közötti, az utótag eltéréséből származó különbség (a bejelentett védjegynél „ani”, a korábbi védjegynél „uca”) elegendő ahhoz, hogy a megjelöléseket német hangzásukat illetően meg lehessen különböztetni egymástól annak ellenére, hogy az előtagjuk („castell”) megegyezik. Ha ugyanis az érintett vásárlóközönség a szóban forgó utótagokat németül ejti ki, akkor az „ani” elemet „ani”-nak, az „uca” elemet pedig „uká”-nak ejti.

57 A fogalmi összehasonlítással kapcsolatban az Elsőfokú Bíróság úgy ítéli meg, hogy a fellebbezési tanács tévesen értékelte a megtámadott határozat 21. pontjában úgy, hogy a német átlagfogyasztó mind a két védjegyet a várat jelentő „Kastell” szóval társítja, és így az ütköző megjelölések fogalmilag hasonlóak.

58 E tekintetben először is emlékeztetni kell arra, hogy a „vár” szó használata gyakori a borágazatban. Németország pedig a világon negyedik helyen áll borfogyasztásban. Bár a piac jó részét a német borok fedik le, jelentős rész származik importból.

A fő németországi borszállító országok Olaszország, Franciaország és Spanyolország. Következésképpen a német fogyasztó hozzá van szokva ahhoz, hogy amikor szaküzletben, élelmiszer-áruházban, bevásárlóközpontban bort vásárol, vagy az étterem borlapjáról bort választ, akkor számos olyan bormárkát lát, amelynek neve a „Schloss”, „castello”, „château”, „castel” vagy „castle” szóval kezdődik. Kisebb jelentőséget tulajdonít tehát az előtagnak, és figyelmesen megvizsgálja a védjegynek az üveg címkéjén szereplő utótagját.

59 Másodszor a bejelentett védjegy olasz eredetű családnevet tartalmaz, amelyet az érintett vásárlóközönség ilyenként azonosít. Minthogy az olasz konyha és az olasz áruk népszerűek Németországban, a német átlagfogyasztó fel szokta ismerni az olasz neveket, és egy családhoz szokta társítani őket. Igen kevéssé valószínű, hogy a német átlagfogyasztó a bejelentett védjegyről a „Kastellan” német szóra asszociál. Ami a korábbi védjegyet illeti, az Luca várára utal vagy Lucca városához kapcsolódik, amely a toszkánai Lucca megye központja Olaszországban. A két megjelölés következésképpen fogalmilag különbözik egymástól.

60 A szóban forgó védjegyek átfogó értékelése szempontjából – a megtámadott határozatban foglaltakkal ellentétben – az ütköző megjelölések közötti vizuális, hangzásbeli és fogalmi különbségek – annak ellenére, hogy a hivatkozott áruk azonos jellegűek – elegendőek ahhoz, hogy kizárják az ütköző megjelölések közötti olyan mérvű hasonlóságot, amely a német átlagfogyasztó képzetében összetéveszthetőségre adna alapot.

61 A fent kifejtett gondolatok összességének fényében a felperes által hivatkozott egyetlen jogalapnak helyt kell adni, következésképpen a megtámadott határozatokat hatályon kívül kell helyezni.

A költségekről

62 Az eljárási szabályzat 87. cikkének 2. §-a alapján az Elsőfokú Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte.

63 Mivel az OHIM pervesztes lett, a felperes kérelmének megfelelően kötelezni kell a költségek viselésére.

A fenti indokok alapján,

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG (első tanács)

a következőképpen határozott:

1) Hatályon kívül helyezi a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) első fellebbezési tanácsának 2006. február 22-i, az R 449/2005-1. sz. ügyben hozott határozatát.

2) Az OHIM-ot kötelezi a költségek viselésére.

Cooke Labucka Prek

Kihirdetve Luxembourgban, a 2007. november 20-i nyilvános ülésen.

E. Coulon J. D. Cooke

hivatalvezető elnök